

вать млады ты; осѣть това напи-
сахъ ся и много книги на Блгари-
ский языкъ отъ учены-ты хора. Въ
Царь-Симеоново врѣмѧ Блгарія є до-
стигн-ла да най-голѣмъ силъ и слав-
ъ, и негово то царуваніе є было
най-гестапо-то врѣмѧ за Блгари-ты.

По смртъ-таѣ Царь Симеоновъ
внчари ся сынъ му Петъръ аръвый,
кой-то є былъ много слабъ и въ ни-
што не прилагъ на башъ си, та отъ
негово врѣмѧ натенва да испада сила-та
и слава та на Блгарско то царство.

Слѣдѣ Петра у Блгарії царувалъ
Самуилъ, кой-то прѣнесе царск-таѣ
столиц-ъ отъ Прѣславѣ въ Охрид-ъ.
Той є былъ много силенъ царь, та
доста укрѣпилъ царство-то си; и гагто-
то близу тридесѧть години непрѣ-
станно ся є былъ со Гърци-ты, то
едно отъ боевѣ ты, а друго отъ раздоры